

[Thomsen.]

som den burde have gjort for at sætte Tingene, og det vil sige de Herrer Eksportører, paa Plads.

Jeg vil gerne sige Tak til det ærede Medlem Hr. Pürschel og til det ærede Medlem Hr. Holstein for deres Udtalelser ved denne Lejlighed. Jeg vil ogsaa gerne sige det ærede Medlem Hr. Pürschel Tak for Udtalelserne forleden, da han tog Ordet angaaende dette Spørgsmaal og derigennem var med til at foranledige, at Justitsministeren afgav det Tilsagn, som han gav, et Tilsagn om en tilbunds-gaaende og alsidig Undersøgelse, som ikke specielt var rettet mod mig.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg angaaende min Sandhedskærlighed sige, at han kunde saa udmærket have sparet sine Giftigheder med Hensyn til „Vestkysten“s Omtale af Eksportør Lundgaard's Handel med Stude i Tønder. Det var nemlig ikke noget Citat, og for øvrigt var det ærede Medlem sikkert aldeles ikke i Tvivl om, at naar Bladet „Vestkysten“ siger, at det saamænd ikke var de daarligste Stude, der gik ind paa Eksportør Lundgaard's Stald, saa mener man, at det var de bedste.

Man siger — det ærede Medlem Hr. Jønson var den første, der sagde det, da jeg kom ned af Talerstolen, og det ærede Medlem Hr. Lundberg har gentaget det —; det ærede Medlem Hr. Jønson sagde: Ja, men du har jo selv ønsket en saadan Udgang, altsaa med Politi o. s. v. Nej, undskyld, ærede Medlem Hr. Jønson, mit Ønske har været at overbevise Regering og Rigsdag om det fuldstændig uforvarselige i denne Sammenrodning af offentlige og private Interesser. I Stedet for at være taknemmelig for, at der i Tide kunde sættes en Stopper for dette Uvæsen, har Rigsdagen paa faa Undtagelser nær vist mig en kold Skulder. Mit Ønske har været, at Rigsdagen, naar Beviserne laa paa Bordet, selv vilde ordne disse urimelige Forhold, der er og bliver en Haan mod al sund Fornuft.

Men nu kommer altsaa Politiet, med Ordre til at slaa ned paa mig, ikke alene for de Synder, jeg har begaaet, men minsandten ogsaa for dem, som jeg i Fremtiden maatte begaa. Saadan set kan man jo nok sige, at alle Eventualiteter er taget i Betragtning og de nødvendige Forholdsregler truffet. Jeg har den allerstørste Tillid til de juridiske Myndigheder og tror fuldt og fast, ikke alene paa Justitsministerens Tilsagn, men paa, at den juridiske Side af Sagen vil blive undersøgt til Bunds. Men dermed hører Rigsdagens Ansvar virkelig ikke op. Offent-

ligheden vil, og med fuld Ret, forlange klar Besked paa, om Rigsdagen fortsat vil tolerere den Sammenrodning, der finder Sted; og der er, som der er nævnt, mange Forhold i denne Sag, som Politi og Domstole aldeles ikke har noget at gøre med, men som Regering og Rigsdag har et Ansvar for, maa have et Ansvar for. I alle Tilfælde vil Rigsdagen til sin Tid faa Ansvaret for, om der ikke gribes ind her.

For mig at se er det, vi nu er naaet til, en meget utilfredsstillende Løsning, hvis ikke der jævnsides med den juridiske Undersøgelse ned sættes en parlamentarisk Kommission, som kan tage fat der, hvor de juridiske Myndigheders Kompetence hører op, og det er jo ikke det mindst vigtige, i Særdeleshed da for Rigsdagens Prestige; men ganske vist, det foreløbig behageligste er maaske nok ganske roligt at se Tiden an.

Resultatet, der foreligger i Dag efter Landbrugsministeriets og Landbrugsraadets *tilbunds-gaaende* Undersøgelse, er, at een eneste Mand paa Forhaand fik sin Dom, blev udleveret til Presse og Offentlighed, udleveret uden noget som helst Hensyn, uden nogen som helst Formaliteter, nemlig Formanden for Danske Landbrugeres Kødfor- syning. Og tro endelig ikke, at Forfølgelsen dermed er indstillet. Nej, Udvalget og Pressen sparker saamænd videre, for om muligt at faa et mere hyggeligt Selskab ind i det saakaldte Reguleringsudvalg. En til, nemlig undertegnede falder man over, jeg kommer nu ind under Rigsdagens Undtagelsesbestemmelser og sættes under offentlig Anklage. Pressen undlader ikke at pointere, at det er en offentlig Undersøgelse mod mig personlig, og Pressens Stilling er aabenbart en ganske anden, end den var i 1908, hvis man skal tro, og det kommer vi vel til, paa det Citat, som blev oplæst af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Alle andre, paa os to nær, fik gennem den Undersøgelse, den *tilbunds-gaaende* Undersøgelse, som allerede er foretaget, blaat Stempel, ja, de blev nærmest værdige til Guldmedaille for store Fortjenester.

Hvis de, der har Hovedansvaret, Landbrugsraadets, Landbrugsministeren, det ministerielle Udvalg, der frikendte sig selv, men dømte andre, hvis de har nogen som helst Anseelse at sætte til af, vil der nu være alvorlig Fare for, at Resterne staar paa Spil.

Formanden: Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at Forretningsordenen bestemmer, at direkte Henvendelser til Medlemmer her i Salen fra Talerstolen